Nr. 6. Kraków, 15 czerwca 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

„Dziennik Urzędowy Województwa Krakowskiego“ wychodzi 15-go każdego miesiąca.
Należytości za poszczególne egzemplarze dziennika i ogłoszenia należy składać w Starostwach, które będą pobrane należytości składać w Urzędach podatkowych na przychód Ministerstwa spraw wewnętrznych.
Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.
Cena Nr. 5 Mp. 150·—.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych:

w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Monitorze Polskim.

Dostarczanie pomieszczeń przez gminy miejskie.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 264. Ustawa z dn. 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Drukarnie państwowe.

M. P. Nr. 111 poz. 60. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9 lutego 1922 r. w przedmiocie statutu organizacyjnego drukarń państwowych.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 332. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 9 maja 1922 r. w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 333. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 17 maja 1922 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Obrót środkami żywnościowemi w powiatach granicznych.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 336. Rozporządzenie Rady Ministrów z 10 maja 1922 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania rozporządzeń w sprawie obrotu środkami żywnościowemi w powiatach granicznych.

Obrót towarów między w. m. Gdańskiem a Rzecząpospolitą Polską.

M. P. Nr. 120 poz. 67. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z 9 maja 1922 r. w sprawie dróg, na których może się odbywać obrót towarów między w. m. Gdańskiem a Rzecząpospolitą Polską.

Paszporty zagraniczne.

M. P. Nr. 108 poz. 56. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 2 maja 1922 r. o wydawaniu paszportów zagranicznych.

Poczty i Telegrafy.

Dz. Ust. Nr. 35 poz. 302. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 24 kwietnia 1922 r. o częściowem uzupełnieniu podwyższonej taryfy telefonicznej.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 341. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 kwietnia 1922 r. o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany przekazów pocztowych między Polską a Francją.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 342. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 17 maja 1922 r. o częściowej zmianie taryfy pocztowej w obrocie z Węgrami.

M. P. Nr. 104 poz. 53. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 8 kwietnia 1922 r. o zmia-

nie rozporządzenia z 30 listopada 1921 r. o doręczaniu przekazów pocztowych i czekowych z pieniędzmi, tudzież listów wartościowych odbiorcom do domu.

Praca i Opieka Społeczna.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 270. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 maja 1922 r. w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na trzy zmiany w tartakach.

Dz. Ust. Nr. 37 poz. 311. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 24 marca 1922 r. w przedmiocie przydzielenia do kategorji niebezpieczeństwa przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków w myśl postanowień ustaw z dn. 28 grudnia 1887 r. i z dnia 20 lipca 1894 r. w brzmieniu ustalonem ustawą z dn. 7 lipca 1921 r. oraz w przedmiocie ustanowienia klas niebezpieczeństwa dla poszczególnych kategorji niebezpieczeństwa na czas od 1 lipca 1921 r. do 31 grudnia 1924 r.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 324. Ustawa z 16 maja 1922 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 32 poz. 258. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 3 kwietnia 1922 r. w sprawie utworzenia Urzędu Marynarki Handlowej w W. M. Gdańsku.

Dz. Ust. Nr. 34 poz. 293. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 20 kwietnia 1922 r. o dalszem podwyższeniu niektórych opłat probierczych.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 325. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 11 kwietnia 1922 r. w sprawie ustalenia rodzajów kotłów parowych, podlegających nadzorowi, względnie bezpośredniemu dozorowi Ministra Spraw Wojskowych.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 326. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 327. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 15 maja 1922 r. w sprawie ustalenia niektórych terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 334. Ustawa z dn. 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Mon. P. Nr. 102 poz. 50. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 24 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu opłat za czynności przy sprawdzaniu urządzeń, wymagających dozoru technicznego.

M. P. Nr. 106 poz. 55. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 25 lutego 1922 r. w sprawie ustalenia ceny ropy bruttowej.

M. P. Nr. 116, poz. 65. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z 12 maja 1922 r. o warunkach uzyskania zaświadczeń, wymienionych w § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych.

Rachuba czasu.

Dz. Ust. Nr. 36 poz. 307. Ustawa z dn. 11 maja 1922 r. o rachubie czasu.

Roboty publiczne.

Dz. Ust. Nr. 34 poz. 277. Ustawa elektryczna z dn. 21 marca 1922.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 269. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z jęczmienia, owsa i ich przetworów.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 276. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i D. P. z 27 kwietnia 1922 r. w przedmiocie pomocy rolnej w r. 1922.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 323. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewn. i Rolnictwa i D. P. z dnia 10 maja 1922 r. o legalizacji statutów Kółek rolniczych.

M. P. Nr. 105 poz. 54. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i D. P. z 20 kwietnia 1922 r. zawieszające wykaz zwolnionych od cła preparatów chemicznych, przeznaczonych do tępienia szkodników w gospodarstwie rolnem.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 263. Ustawa z 31 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowanin spadków i darowizn.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 271. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie upoważnienia urzędów celnych drogowych do odprawy bez ograniczeń środków lokomocji w ruchu podróżnym i granicznym.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 273. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 14 kwietnia 1922 r. w przedmiocie terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i majątkowym.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 274. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 13 kwietnia 1922 r. o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych.

Dz. Ust. Nr. 34 poz. 278. Ustawa z 28 kwietnia 1922 r. o umorzeniu obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wpłaconych na poczet nadzwyczajnej daniny państwowej.

Dz. Ust. Nr. 34 poz. 290. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 11 kwietnia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z 28 października 1921 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z 14 października 1921 r. w sprawie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych.

Dz. Ust. Nr. 34 poz. 292. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 28 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wykonania art. 17 ustawy z 17 grudnia 1921 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 34 poz. 294. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z 29 kwietnia 1922 r. celem wykonania ustawy z 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Dz. Ust. Nr. 35 poz. 301. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 kwietnia 1922 r. celem wykonania ustawy z dn. 4 kwietnia 1922 r. w przedcie zmiany niektórych postanowień ustawy z 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Dz. Ust. Nr. 37 poz. 312. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 4 maja 1922 r. o kompetencji władz skarbowych w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomnianych przedsiębiorstw.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 313. Ustawa z dn. 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli.

Dz. Ust. 38 poz. 314. Ustawa z dn. 24 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany art. 17 ustawy z 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 315. Ustawa z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach.)

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 316. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie składania kaucji przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń, działające na obszarach b. monarchji austro-węgierskiej, wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 317. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z 13 maja 1922 r. celem wykonania ustawy z 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 318. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 13 maja 1922 r. w przedmiocie blankietów wekslowych.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 319. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 8 maja 1922 r. w sprawie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 320. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 8 maja 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od pełnomocnictw.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 321. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 8 maja 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 322. Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu z dn. 8 maja 1922 r. dla obszaru b. dzielnicy austrjackiej w sprawie należytości stemplowych od niektórych podań, wnoszonych do sądów oraz od zaświadczeń sądowych i notarjalnych.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 330. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 15 maja 1922 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 331. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 17 maja 1922 r. o ustaleniu wysokości opłat wywozowych od wywozu jaj.

Spółdzielnie.

Dz. Ust. Nr. 33 poz. 265. Ustawa z dn. 7 kwietnia 1922 r. o łączeniu się spółdzielni.

Wojskowe sprawy.

Dz. Ust. Nr. 32 poz. 256. Ustawa z dn. 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich.

Dz. Ust. Nr. 35 poz. 296. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 6 maja 1922 r., w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wojskowych do powołania na ćwiczenia lekarzy weterynarji.

Dz. Ust. Nr. 36 poz. 306. Ustawa z dn. 11 maja 1922 r. w przedmiocie zmiany ustaw z dn. 1 sierpnia 1919 r. oraz z dn. 17 grudnia 1920 r. o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku.

Dz. Ust. Nr. 36 poz. 309. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 15 maja 1922 r. w przedmiocie zaprowadzenia obowiązku odstępowania na rzecz Państwa zwierząt pociągowych.

Dz. Ust. Nr. 36 poz. 310. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych z dn. 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 335. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 maja 1922 r. w sprawie uposażenia wojska.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 32 poz. 261. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. n dn. 15 marca 1922 r. w przed-

miocie wykonania ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.

Dz. Ust. Nr. 35 poz. 299. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z 10 kwietnia 1922 r. w przedmiocie tekstu ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych z uwzględnieniem częściowych zmian wynikających z ustawy z dn. 27 stycznia 1922 r. w sprawie częściowej zmiany ustawy z dn. 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 328. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z 26 kwietnia 1922 r. o uzupełnieniu i częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Zdrowia Publ. z 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 329. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z 26 kwietnia 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 337. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z 6 marca 1922 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

M. P. Nr. 101 poz. 48. Rozporządzenie Rady Ministrów z 13 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zatwierdzenia statutu państwowego instytutu farmaceutycznego.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

L. 259/Taj. Kraków, dnia 5 czerwca 1922 r.

Pochwała Min. Spraw Wojsk.
za hodowlę gołębi pocztowych.

Okólnik

do wszystkich PP. Kierowników Starostw Województwa krakowskiego oraz do P. Dyrektora Policji i Okręgowego Komendanta Policji państwowej w Krakowie.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 13 maja br. Nr. A. W. 650 zawiadamiam P. T., iż Ministerstwo Spraw Wojskowych (Departament VI.) reskryptem z 21 marca b. r. L. 1912/W. Z. udzieliło Staroście w Starym Samborze Janowi Dihdalewiczowi z powodu gorliwego zajęcia się sprawą gołębi pocztowych pochwały następującej treści:

„Za gorliwe zajęcie się sprawą gołębi pocztowych tak ważną dla celów obrony Państwa, oraz za szybkie zorganizowanie Towarzystwa hodowców, wyrażam Staroście w Starym Samborze Panu Dihdalewiczowi Janowi gorące podziękowanie.

Niech fakt ten stanie się przykładem i zachętą dla wszystkich innych Starostów, gdyż tylko takie zrozumienie sprawy i postępowanie prowadzić może do szybkiego osiągnięcia wytkniętego tej organizacji celu i postawić polskie gołębiarstwo pocztowe na poziomie odpowiadającym swemu zadaniu“.

Z. r. Ministra Spraw Wojsk.
Szef Departamentu VI.
(—) *Rybiński*, Gen. Ppor.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odebranie debitu
czasopismom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odebrało debit pocztowy czasopismom:

a) „Nowoje Wremja“, wychodzącemu w Belgradzie;
b) „Monatschrift“, wych. w N. Jorku;
c) „Die Internationale“, wych. w Berlinie;
d) „Freie Arbeiter Stimme“, wych. w N. Jorku;
e) „Die naje Welt Emes“, wyd. w N. Jorku;
f) „Emes“, wyd. w N. Jorku;
g) „Prawda chudoby“, wyd. w Rużemberku (Rep. Czesko-Słow.);
h) „Der Kampf“, wyd. w Przywozie (Morawy);
i) „Idisz socjalistisze Monatszrift“, wydawanemu w N. Jorku;
j) „Vorwärtz“, wyd. w Reichenbergu (Rep. Cz.-Słow.);
k) „Proletarische Kind“, wyd. w Berlinie.

Obłożenie aresztem broszur.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych obłożyło aresztem broszury; 1) „Prawda pro rimskoho antichrista“, wyd. Winnipeg 1917; 2) Preobrażeński: „Der driter jum tob fun der oktober rewolucje“, wyd. w Wiedniu 1921; 3) M. Algin: „A proletarisze politisze partaj“, wyd. w N. Yorku 1922; 4) „Der Zweiter Kongres für Komunistiszen internationel“, wyd. w Wiedniu 1921; 5) „Di ferajnigte Komunistisze partei für Amerika; 6) „Polnische Greueltaten in Ostgalizien“, wyd. w Berlinie 1919; 7) „Jahrbuch für Arbeiterkinder“; 8) „Na czyim boci sprawiedliwist“, wyd. w N. Yorku 1920; 9) „Statur komunistycznoho internacjonału“; 10) „Robitniczi pismi z radjanskoj Ukraini“, wyd. w N. Yorku 1921; 11) „Kalendar ukrainskoho sojusza na rik zwyczajny 1922“, wyd. w Jersey City N. J.; 12) „Karpatorusskij Kalendar Łemko na 1922 god“, wyd. w Użgorodzie; 13) „Dokumenty ukrainskoho muczenictwa pid Polszeju“, wyd. w Wiedniu; 14) Polska kolonizacja schidnoj Haliczyny“, wyd. w Wiedniu; 15) „Nechaj żywie nezależna Halicka derżawa“, wyd. w Wiedniu; 16) „Ekonomiczni ocnowy halickoj derżawnosty“, wyd. w Wiedniu; 17) „Ukraińska szkoła pid polskom jiermom w sch. Haliczyny“, wyd. w Wiedniu; 18) „Ukraińska delegacja schidnoj Haliczyny w Ryzi“,

wyd. w Wiedniu; 19) „Katowanie więźniów politycznych w Polsce. Pogrom we Wronkach, tortury na kresach“, Warszawa 1921, druk. w Gliwicach na G. Śląsku; 20) „Z pola walki“, opowiadania żołnierskie, napisał J. Łoński, Detroit 1921.

Zakaz rozszerzania broszur.

Sąd okręgowy karny, jako prasowy w Krakowie zakazał dalszego rozszerzania następujących broszur: 1) „Tajemnice hierarchji rzymskiej“; 2) „O kościele — strzeżcie się fałszywych — warunki uczniostwa proroków“; 3) „Co znaczy być prawdziwym chrześcijaninem“.

II. Wydział administracyjny.

L. $\frac{29375/II}{4731}$ ex 1922. Kraków, dn. 16 maja 1922.

Podwyższenie opłat za wpisy do izraelickich ksiąg metrykalnych oraz wyciągów z tych ksiąg.

Okólnik

do wszystkich Starostw, Magistratu król. stoł. miasta Krakowa, tudzież Starostwa Spisko-Orawskiego w Nowym Targu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości i Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zezwoliło reskryptem z dn. 6 marca 1922 Nr. A. E. 1660/22 na podwyższenie o 200% taryfy za wpisy do izraelickich ksiąg metrykalnych, oraz za wyciągi z tych ksiąg, unormowanej reskryptem z 13 września 1920 Nr. A. P. 2154/5 a następnie podwyższonej o 100% reskryptem z 6 czerwca 1921 Nr. A. E. 881 21

O tem zawiadamia się w ślad okólników b. Namiestnictwa z 29 września 1920 L. $\frac{110659/XII}{7588}$ i 16 czerwca 1921 L. $\frac{75769/XII.}{4534}$

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wojskowych. *Odpis.*

Departament X.

Liczba 1007/Pob. Warszawa, dn. 22 marca 1922.

Ministerstwu Spraw Wewnętrznych
w/m.

Zawieranie małżeństw przez szeregowych i należących do Zapasu Armji — przepisy tymczasowe.

Aż do uregulowania w drodze ustawodawczej przepisów o udzielaniu zezwoleń na zawarcie związków małżeńskich oraz w uzupełnieniu i wyjaśnieniu dotychczas w tym kierunku wydanych rozkazów postanawiam:

Szeregowi, odbywający służbę w wojsku stałem (art. 6) oraz w zapasie (art. 8 Tymcz. ust. o pow. służ. wojskowej) mogą w wyjątkowych szczególnie godnych uwzględnienia wypadkach n. p. objęcia gospodarstwa rolnego, zaopiekowania się sierotami i t. p. otrzymać zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego.

Zezwoleń takich udzielać będzie obecnie właściwe D. O. K. do którego zwracać się winni zainteresowani w drodze służbowej przedkładając oprócz prośby następujące dokumenty:

1) wiarygodne i umotywowane, a przez władzę administracyjną (polityczną) zatwierdzone dowody, że zachodzi konieczność zawarcia małżeństwa.

2) oświadczenie, podpisane przez oboje narzeczonych, że nie roszczą sobie żadnych praw do ulg i zaopatrzenia ich rodzin na czas odbywania obowiązkowej ustawą przewidzianej dwuletniej służby wojskowej, przyczem oświadczenie to powinno być stwierdzone rejentalnie.

Zezwolenia na zawarcie związku małżeńskiego wydane w myśl wyżej wymienionych wskazówek, przez D. O. K. nie stanowią dla osób interesowanych dowodu posiadania przez nich prawa cywilnego do zawarcia małżeństwa, są natomiast tylko zaświadczeniem, że ze strony władzy wojskowej niema przeszkód do zawarcia rzeczonego małżeństwa. Ten stan rzeczy należy na wydawanych przez D. O. K. zezwoleniach wyraźnie zaznaczać.

Dla ujednostajnienia takich zezwoleń na zawarcie związków małżeńskich wydaję jednocześnie wzór, do którego stosować się mają wszystkie D. O. K.

W wypadkach odmownego załatwienia próśb o zawarcie związku małżeńskiego przez D. O. K. przysługuje zainteresowanym w przeciągu 6 tygodni od chwili wydania decyzji prawo rekursu do M. S. Wojsk. Rekursa mają być przedłożone do M. S. Wojsk. (Dep. X.) w drodze służbowej. Od decyzji M. S. Wojskowych niema prawnego środka odwołania, temsamem decyzje te będą ostateczne.

Rozporządzenie powyższe obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wszystkie dotychczas wydane w tej materji zarządzenia, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem tracą moc obowiązującą, a w szczególności rozkaz M. S. Wojsk. Oddz. I. Szt. Sekc. Pob. i Uzup. L. dz. 6395/1719 z dnia 16 lutego 1921 oraz w rozkazie Dep. Mob. Org. Nr. 9963/II (P. z 3 X. 1919 Dz. Roz. Wojsk. Nr. 93/20 poz. 3501 pkt. 1 ust. C.), który należy od słów „popisowych“ do słów „niezdatnych“ zupełnie skreślić.

Kierownik M. S. Wojsk.
(—) Sosnkowski
Generał-Porucznik.

L. $\frac{25211|II}{4093|1}$ ex 1922. Kraków, dn. 18 maja 1922.

Zawieranie małżeństw przez szeregowych wojska stałego i zapasu armji.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa Krakowskiego oraz Magistratowi stoł. król. miasta w Krakowie

udziela się wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 6 kwietnia 1922 L. A. 648 z poleceniem odpowiedniego podania niniejszych postanowień do jaknajszerszej wiadomości za pośrednictwem Urzędów parafjalnych, prowadzących metryki izraelickie i Zwierzchności gminnych.

Nadmienia się, że wobec powyższych nowych przepisów stracił moc obowiązującą okólnik tutejszy z 28 września 1921 $\frac{2960|II}{697}$ ogłoszony także w numerze 2 „Dziennika Urzędowego Województwa Krakowskiego“ z 20 listopada 1921.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Wzór.

D. O K. ....
L. dz. ....

ZEZWOLENIE WŁADZ WOJSKOWYCH
na zawarcie związku małżeńskiego.

....
(Imię, nazwisko, ewent. szarża).
w ....
(Pułk. kompanja bat. szer.), oddział wojskowy, P. K. U.
(jeżeli należy do zapasu).
ur. w roku .... w .... gmina ....
Starostwo .... Województwo .... religji
.... zezwalam w myśl rozk. D. O. K. ....
.... L. dz. .... z dnia ....
na zawarcie związku małżeńskiego z ....
(imię i nazwisko narzeczonej)
.... o ile temu związkowi nie stoją na przeszkodzie przepisy natury prawnej.

Niniejsze zezwolenie traci moc, jeżeli w przeciągu roku od dnia wystawienia, związek małżeński nie zostanie zawarty.

.... dnia .... 192.... r.

....
(Podpis Dowódcy D. O. K. lub jego zast.)

(Na odwrotnej stronie „Zezwolenia“.)

UWAGI.

1) Niniejsze zezwolenie nie stanowi dla osób zainteresowanych dowodu posiadania przez nich prawa cywilnego na zawarcie związku małżeńskiego, jest natomiast tylko zaświadczeniem, że ze strony władz wojskowych niema przeszkód do zawarcia zamierzonego małżeństwa.

2) Ewentualne dyspenzy należy uzyskać od właściwej władzy kościelnej lub cywilnej.

3) Zawarcie małżeństwa przez petenta na mocy drugostronnego zezwolenia nie uprawnia go do jakichkolwiekbądź ulg ani też nie zwalnia go od obowiązkowej służby wojskowej, w myśl Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

4) Szeregowemu, względnie należącemu do zapasu Armji, który zawarł małżeństwo, nie przysługuje prawo do zaopatrzenia rodziny na czas odbywania obowiązkowej służby wojskowej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. A. W. — 188. Warszawa, dn. 18 lutego 1922.

Stwierdzenie kalectwa popisowych w listach poborowych.

Do
wszystkich PP. Wojewodów oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zauważyło, że w bardzo licznych wypadkach na dodatkowych przeglądach w P. K. U., przy których wielu popisowych staje przed komisją przeglądową w nieobecności przedstawicieli właściwych gmin, komisje bywały częstokroć wprowadzane w błąd, co do tożsamości popisowego, zwłaszcza gdy stawały jednostki ułomne. Aby temu zapobiedz proponuje M. S. W., aby urzędy gminne w listach poborowych, przez nie sporządzonych, w rubryce imię i nazwisko uwidoczniały kolorowym atramentem — wypadki fizycznego niedorozwoju czy ułomności, powszechnie we wsi (mieście) lub w kole znajomych odnośnego osobnika znane.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uznając, że ten sposób kontrolowania uchroni w wielu wypadkach komisje przeglądowe od pomyłek, co do tożsamości osoby popisowego, a Skarb od wydatków na ciągłe ekspertyzy (głuchota, niemota, padaczka i t. d.) przesyła w załączeniu wykaz tych ułomności, oraz cech fizycznego niedorozwoju, które mogą być zaznaczone w listach poborowych przez władze cywilne bez rozpoznania lekarskiego, z poleceniem wydania podległym sobie władzom administracyjnym I instancji odpowiednich zarządzeń, celem wprowadzenia powyższej praktyki przez urzędy gminne i ewentualnie władze administracyjne I instancji przy sposobności układania list poborowych.

Za ministra: *Lenc* w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. S. Za zgodność

Kancelarja Główna Minist. Spraw Wewnętrznych.

Podpis nieczytelny.

Odpis załącznika do Nr. A. W. 188.

1. Karłowatość.
2. Silne jąkanie się, głuchota, niemota i głuchoniemota.
3. Znaczne skrzywienie (koszlawość) lub skrócenie ręki albo nogi.
4. Warga zajęcza.
5. Znaczne garby.
6. Brak ręki lub nogi.
7. Brak palców u ręki lub nogi (z wyszczególnieniem których, mianowicie).
8. Trwałe zeszpecenie lub rozległe blizny ze wskazaniem ich umiejscowienia.
9. Paraliż ręki albo nogi.
10. Stałe trzęsienie głową lub kończynami.
11. Konwulsje, wielka choroba, choroba św. Walentego.
12. Głuptactwo.
13. Wole duże.
14. Widoczna ślepota lub brak oka.

L. $\frac{25057|II 1}{4068}$ ex 1922. Kraków, dn. 17 maja 1922.

Swierdzenie kalectwa popisowych w listach poborowych.

Wszystkim Starostwom
w obrębie Województwa Krakowskiego
oraz Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa

przesyła się do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{30949|II/1}{4999}$ ex 1922. Kraków, dn. 24 maja 1922.

Wyśledzenie popisowych.

Okólnik
do wszystkich Starostw i Magistratu
stoł. król. miasta Krakowa.

Jan Stefan Kołodziej, syn Antoniego i Zofji. urodzony 1893 r. w Skolem, — Szlachetka Władysław, syn Leopolda i Marji, urodzony 1899 r. w Demni Wyżnej, powiatu Skolskiego, oraz wymienieni poniżej popisowi, pochodzący z powiatu Jaworowskiego:

1) Wagner Jan, syn Jana i Katarzyny r. 1888, z Mołoszkowic,

2) Steli Mateusz, syn Adama i Marji, w 1888, z Mossbergu,

3) Muchryk Grzegorz, syn Stefana i Katarzyny r. 1888 z Bruchnala,

4) Kunze Jerzy, syn Jana i Marji, r. 1888, z Mossbergu,

5) Eilmes Konrad, syn Adama i Małgorzaty, r. 1888, z Mossbergu,

6) Backer Jan, syn Piotra i Elżbiety, r. 1888, z Tuczap,

7) Bach Jakób, syn Wilhelma i Filipiny, r. 1888, z Mossbergu,

8) Bach Jakób, syn Jana i Barbary, r. 1888, z Mossbergu,

9) Adolf Włodzimierz, syn Artura i Marji, r. 1890, z Krakowca,

10) Keiper Jakób, syn Karola i Katarzyny, r. 1890, z Szumlau,

11) Keiper Jan, syn Henryka i Katarzyny, r. 1890, z Szumlau,

12) Gruber Jakób, syn Filipa i Katarzyny, r 1891, z Szumlau,

13) Bach Jakób, syn Jakóba i Zofji, r. 1891, z Szumlau,

14) Pfefer Wilhelm, syn Georga i Katarzyny, r. 1891, z Szumlau,

15) Petri Karol, syn Jakóba i Elżbiety, r. 1891, z Szumlau,

16) Hawlicki Aleksander, syn Juljana i Józefy, r. 1888, z Pruskiej wsi Rzeszów,

17) Kajdres Michał, syn Jana i Paraskiewji r. 1888, z Jaworowa,

18) Wiker Józef, syn Tomasza i Wiktorji, r. 1891, z Jaworowa,

19) Kepesz Andrzej Konrad, syn Karola i Michaliny, r. 1891, z Jaworowa,

20) Prokopowicz Józef, syn Michała i Paraskiewji, r. 1890, z Rudy koch.

21) Zachodni Stanisław, syn Michała i Anny z Bruchnala, r. 1888,

22) Różycki Stanisław, syn Piotra i Marji, r. 1890, z Jaworowa,

23) Nessl Fryderyk, syn Jana i Marji, r. 1889, z Mossbergu,

24) Jung Jakób, syn Franciszka i Elżbiety, r. 1889, z Szumlau,

25) Nuget Ferdynand, syn Jak óba i Elżbiety r. 1890, z Mossbergu,

26) Eilmes Henryk, syn Adama i Marji, r. 1889, z Mossbergu,

27) Bińkowski Franciszek Zygmunt, syn Franciszka i Pauliny, r. 1888, z Krakowca,

28) Bach Jan, syn Jakóba i Zofji, r. 1888 z Szumlau

29) Keiper Jan, syn Henryka i Katarzyny, r. 1888, z Szumlau,

30) Konig Fryderyk, syn Kaspra i Katarzyny, r. 1891, z Mossbergu,

31) Knilich Henryk, syn Jana i Katarzyny, r. 1888, z Szumlau,

32) Eilmes Adam, syn Adama i Margarety, r. 1891, z Mossbergu,

33) Hess Karol, syn Grzegorza i Krystyny, r. 1888, z Szumlau,

34) Vetter Rudolf, syn Fryderyka i Katarzyny, r. 1890, z Mossbergu,

35) Krzyworączka Jan, syn Józefa i Marji, r. 1889, ze Świdnicy,

36) Stoll Fryderyk, syn Jana i Katarzyny, r. 1889, z Mossbergu, dotychczas nie stanęli przed Komisją poborową.

Poleca się Starostwu (Magistratowi) zarządzić niezwłocznie śledzenie za wyż wymienionymi w tamtejszym powiecie, a w razie przytrzymania odstawienie do najbliższej P. K. U. celem dalszego zarządzenia.

Jeśliby który z wymienionych uczynił zadosyć stawiennictwu wojskowemu w tamtejszym powiecie, należy przedłożyć odpis orzeczenia Komisji przeglądowej.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 32967 II 1 / 5323 ex 1922. Kraków, dn. 29 maja 1922.

Wyśledzenie popisowych.

Okólnik

do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu m. Krakowa.

1) Rudolf Ditrich syn Karola i Elżbiety urodz. w r. 1887 w Szumlau ad Jaworów.

2) Józef Karbownik syn Michała i Tekli urodz. w r. 1901 w Ożomli.

3) Michał Łucyszyn syn Jana i Marji urodz. w r. 1887 w gm. Wulka rosnowska.

4) Charchalis Michał syn Daniela i Marji urodz. w r. 1888 w Jaworowie.

5) Mroczkowski Józef syn Michała i Anny ur. w r. 1887 w Świdnicy.

6) Tarnawski Włodzimierz Roman syn Aleksandra i Antoniny ur. w r. 1891 w Trościańcu.

7) Herbst Markus Fuchs syn Selili i Leizora ur. w r. 1888 w Jaworowie.

8) Zapf Jurko, syn Fryderyka i Laury urodz. w r. 1889 w Sarnach.

9) Rounge Tomasz, syn Franciszka i Anny ur. w r. 1889 w Lubieniach.

10) Baran Jan, syn Kajetana i Magdaleny ur. w r. 1889 w Porudnie.

11) Leszczyński Jan, syn Józefa i Franciszki ur. w r. 1889 w Porudnie.

12) Kniżałko Antoni, syn Tomasza i Antoniny ur. 1888 w Czernilawie.

13) Poldiak Józef, syn Adalberta i Walerji ur. w r. 1889 w Kłonicach.

14) Zacharko Hryńko ur. w r. 1901 w Hruszowie.

15) Mykiusz Michał ur. w r. 1901 w Drohomyślu.

16) Lasch Marcin, syn Jana i Elżbiety urodz. w r. 1888 w Mużyłowicach kol.

17) Głanis Józef, syn Nestora i Marji urodz. w r. 1889 w Przedbórzu.

18) Eigner Ludwik, syn Jana i Franciszki ur. w r. 1891 w Gnojnicach dotychczas nie stawali przed Komisją poborową. Poleca się wskutek reskryptu Min. Spraw Wewn. z 15 maja 1922 Nr. AW 960 zarządzić niezwłoczne śledzenie za wyż nazwanymi w tamtejszym powiecie, a w razie przytrzymania odstawienie do tamtejszej Komisji poborowej i doniesienia tu o dodatnim wyniku. W razie gdyby poszukiwany uczynił zadość stawienictwu wojskowemu w tamtejszej P.K.U. należy donieść o orzeczeniu Komisji przeglądowej.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 33424 II 1 / 5417 ex 1922 Kraków, dn. 30 maja 1922.

Okólnik

do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu m. Krakowa.

Ministerstwo Spraw Wojskowych. *Odpis z odpisu.*

Departament II Jazdy.

Wydział Weterynaryjny. Warszawa, d. 2 maja 1922.
L. dz. 5556/Wet.
Tel. Nr. 41. Centr. Pał. Mostowskich.

Wydawanie świadectw szeregowym służby weterynaryjnej.

Wobec stwierdzonych wypadków wydawania frekwentantom kursów wojskowych dla sanitarjuszy weterynaryjnych świadectw z ukończenia tychże, następstwem czego jest, że szeregowi ci, po zdemobilizowaniu legitymując się świadectwami wojskowemi, zajmują się wykonywaniem praktyki weterynaryjnej, wyjaśniam:

że szeregowi przeznaczeni do służby weterynaryjnej, za wyjątkiem podkuwaczy koni, szkoleni są wyłącznie tylko dla potrzeb wojskowych, zakres ich wiadomości jest minimalny i dotyczy tylko umiejętności obchodzenia się z choremi zwierzętami i wykonywania zleceń wojskowych lek. wet. Wszelka samodzielność z rodzaju ich służby jest kategorycznie wykluczona, a samo wyszkolenie wojskowe w służbie weter. nie daje żadnych praw wykonywania jakichkolwiek zabiegów weterynaryjnych w życiu cywilnem.

W związku z powyższem przypominam już ogłoszone w tej sprawie zarządzenie o niewydawaniu przez Komendantów Kadr. Okr. Szp. Koni, Dowódców oddziałów lub oddziałowych lekarzy weter. w jakiejkolwiek formie świadectw — szeregowym weterynaryjnym, sanitarjuszom, które mogłyby wprowadzić w błąd, czy to osoby prywatne, czy urzędowe co do charakteru ich kwalifikacji i uprawnień.

z r.: (—) *Malewski,* pułkownik,
Szef Wydziału Weter.

Otrzymują: Wszystkie DOK. i Dow. 2. Armji M. R. i D. P. do wiadomości.

O tem zawiadamia się wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr państwowych z 16 maja 1922 r. N. 2616/0/W, celem dalszego zarządzenia.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

III. Wydział budżetowo-gospodarczy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. Pr. B. 2484. Warszawa, dn. 30 kwietnia 1922.

Okólnik Nr. 64.

Interpretacja rozporządzeń o kosztach przesiedlenia.

Do
wszystkich P. P. Wojewodów, oraz
P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Na liczne zapytania co do zastosowania rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30/VI 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 66 p. 422), a to w związku ze spóźnionem ogłoszeniem tego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Min. Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Urzędnicy, przeniesieni na własne życzenie w czasie od 1 czerwca 1921 do 3 sierpnia 1921 (Dz. U. Nr. 66 poz. 422 paragr. 5 ex 1921), nie tracą prawa do kosztów przesiedlenia. Nabyli oni to prawo na podstawie faktycznie obowiązującego w tym czasie rozporządzenia z dn. 5 sierpnia 1920 (Dz. U. Nr. 74 poz. 507), które nie czyniło różnicy, czy przeniesienie zarządzone zostało z urzędu, czy na życzenie funkcjonarjusza.

2) Urzędnicy, którzy otrzymali dekrety przeniesienia przed 1 czerwca 1921 r., przesiedlili się zaś później, mają prawo do otrzymania kosztów przesiedlenia wedle rozp. z dnia 30 czerwca 1921 (Dz. U. Nr. 66 poz. 422, paragr. 5 i 6 ex 1921).

Koszta przesiedlenia należą się dopiero po dokonanem przesiedleniu (art. 7 Dz. U. Nr. 74, poz. 507 ex 1920 żąda dowodu zameldowania rodziny na nowem miejscu) i wedle rozporządzenia obowiązującego w chwili faktycznego przesiedlenia. Atoli o ile urzędnik przesiedlił się w czasie od 1 czerwca 1921 do 3 sierpnia 1921 i nie wiedząc o nowem rozporządzeniu z dn. 30 czerwca 1921 z powodu późnego ogłoszenia, nie posiada udokumentowanych kosztów przesiedlenia, należy wyjątkowo żądać tylko własnoręcznego spisania i podpisania faktycznie poniesionych wydatków.

3) Bez względu na to, z jakiego powodu przesiedlenie zostało opóźnione, — koszta przesiedlenia oblicza się zawsze wedle rozporządzeń, obowiązujących w chwili rzeczywistego przesiedlenia.

Zatem do przesiedleń po 1 czerwcza 1921 należy stosować objaśnienia ad punkt 2 podane.

4) Od funkcjonarjuszów państwowych, przeniesionych zarówno z urzędu, jak i na własną ich prośbę, którzy przesiedlili się do nowego miejsca służbowego w czasie między 1 czerwca a 3 sierpnia 1921 r., a którym w tym okresie czasu zostały wypłacone koszta przesiedlenia stosownie do postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5/VIII 1920 (Dz. Ust. Nr. 74 p. 507) nie należy żądać dodatkowego przedłożenia dowodów usprawiedliwiających powyższy wydatek, ani też nie należy żądać zwrotu ewentualnej różnicy.

Zaznacza się jednocześnie, że w związku z popowołanem na wstępie rozporządzeniem Rady Ministrów, reskrypt tutejszy z dn. 10/VIII 1921 r. Nr. P. B. 571 w sprawie wzrotu kosztów przesiedlenia urzędnikom, przenoszonym na własną prośbę, stał się bezprzedmiotowym.

Za Ministra:
(—) *Dunikowski* w. r.
Podsekretarz Stanu.

L. $\frac{28984|III}{4890}$ ex 1922. Kraków, dnia 21 maja 1922.

Wszystkim Starostwom, Dyrekcji Policji i Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis*

Nr. Pr. B. 2896. Warszawa dnia 29 maja 1922 r.

Oddawanie do dyspozycji M-stwa Robót Publicznych lokali opróżnionych przez likwidujące się urzędy.

Do
PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie
i P. Komisarza Rządu na m. Warszawę.

Ponieważ zdarzyły się wypadki, że niektóre Urzędy dysponowały na własną rękę lokalami, opróżnionymi wskutek likwidacji w myśl pisma Prezydjum Rady Ministrów z dnia 6 maja 1922 r. Nr. 8876 — przypominam, że według uchwały Rady Ministrów powziętej 11 kwietnia 1921 r., lokale po urzędach likwidujących się, znajdujących się w gmachach państwowych lub prywatnych oraz lokale w gmachach prywatnych po likwidujących się urzędach komunalnych i instytucjach społecznych, mają być oddawane do dyspozycji Ministerstwa Robót Punlicznych.

Proszę o ścisłe stosowanie się do powyższej uchwały i ewentualne wydanie odpowiednich zarządzeń.

za Ministra:
(—) *Dunikowski* w. r.
Podsekretarz Stanu.

L. S. Za zgodność
Kancelarja Główna
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
Podpis nieczytelny.

L. $\frac{35376|III}{5881}$ ex 1922 Kraków, dnia 7 czerwca 1922.

Wszystkim Starostwom oraz Dyrekcji policji i Magistratowi w Krakowie

udziela się do wiadomośći i zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VI. Wydział Przemysłu i Handlu.

L. $\frac{33423|VI}{3048}$ ex 1922. Kraków, dn. 6 czerwca 1922.

W sprawie obywateli węgierskich.

Do
wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Zagranicznych reskryptem z dn. 16 maja 1922 Nr. 11-2014 oznajmiło, iż obywatele węgierscy dopuszczeni są do nabywania uprawnień przemysłowych w Polsce stosownie do obowiązujących ustaw na zasadzie wzajemności.

O tem zawiadamiam celem zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L: $\frac{36855/VI}{3330}$ ex 1922. Kraków, dn. 12 czerwca 1922 r.

Skład członków Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na koncesjonowanych budowniczych.

W myśl § 9 rozp. ministr. z 27 grudnia 1893 Dzup. Nr. 195 zamianował Wojewoda Dr. Gałecki następujących członków utworzonej przy tutejszem Województwie Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na koncesjonowanych budowniczych, a mianowicie:

1) Inż. Henryka Dudeka, Dyrektora Okręg. Dyr. robót publ. w Krakowie przewodniczącym,

2) Inż. Gabryela Niewiadomskiego, naczelnika Wydziału architekton. Okręg. Dyr. robót publicznych w Krakowie, zastępcą przewodniczącego,

3) Inż. Michała Morawieckiego, starszego referenta Okr. Dyr. robót publ. w Krakowie, — członkiem egzaminatorem,

4) Inż. Marjana Heitzmanna, starszego referenta Okr. Dyr. robót publ. zastępcą tegoż,

5) Inż. Władysława Ekielskiego, profesora Państw. Szkoły przemysłowej w Krakowie — członkiem egzaminatorem,

6) Inż. Artura Romanowskiego, profesora Państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie — zastępcą tegoż,

7) Inż. Kazimierza Wyczyńskiego, konc. inżyniera — architekta w Krakowie — członkiem egzaminatorem,

8) Inż. Izydora Stella-Sawickiego, inżyniera cywilnego i docenta Akademji górniczej w Krakowie — zastępcą tegoż,

Utworzenie Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na koncesjonowanych majstrów murarskich, ciesielskich i studniarskich jak i nominacja członków egzaminatorów dla tych komisji — nastąpi w dniach najbliższych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych. *Odpis.*

Nr. 1511/W. Pr. Warszawa, dn. 10 kwietnia 1922.

W sprawie podwyższenia tenuty dzierżawnej za prawo polowania.

Do
Pana Wojewody w Krakowie.

Umowy dzierżawne prawa polowania na gruntach rustykalnych w województwach małopolskich, zawarte przed 1 stycznia 1920 r., przewidują tenuty dzierżawne w stosunku do dzisiejszej wartości waluty polskiej nieprawdopodobnie niskie.

W umowach prawomocnych, wykonywanych lojalnie przez dzierżawców, czynsz dzierżawny mógłby być zwiększony wyłącznie w wypadkach uzyskania na to zgody dzierżawcy terenu łowieckiego.

W przekonaniu, że większość dzierżawców, płacących niepomiernie niską tenutę w zrozumieniu swych obywatelskich obowiązków, zechce zgodzić się dobrowolnie na płacenie podwyższonego czynszu dzierżawnego, odpowiadającego zmniejszonej sile kupczej marki polskiej, — proszę Pana Wojewodę o wydanie podwładnym Mu organom odpowiedniej instrukcji.

Minister:
(podpis).

L. $\frac{24677/VII/1}{4353}$ ex 1922. Kraków, dn. 17 maja 1922.

Wszystkim Starostwom Województwa Krakowskiego

udziela się do wiadomości z poleceniem dołożenia starań, aby stosownie do powyższego reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i dóbr państwowych, dzierżawcy prawa polowania w okręgach spółek łowieckich podnieśli dobrowolnie w porozumieniu z Wydziałem spółek łowieckich, czynsz dzierżawny w stosunku do obecnej wartości waluty polskiej.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{32452|VII\,1}{5605}$ ex 1922. Kraków, dn. 23 maja 1922.

Okólnik.

Zajęcie drzewa opałowego.

Do
wszystkich Starostw i Powiatowych Inspekcji leśnych w Województwie Krakowskiem.

Odnośnie do tutejszego reskryptu z 24 listopada 1921 L. $\frac{11743/VII/1}{1526}$ ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Nr. 3 ex 1921 w sprawie dostarczenia drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym, w okresie zimowym 1921/22, Województwo, wskutek reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z 15 maja 1922 Nr. 3524, oznajmia, że rozporządzenie z 1 września 1921 Dz. U. Rzp. P. Nr. 59 poz. 662, wydane w sprawie powyż powołanej, z powodu upływu okresu, na który wydane zostało, straciło moc obowiązującą.

Właściciele lasów zatem nie są obowiązani wydawać drzewo opałowe po cenach w powołanem rozporządzeniu ustanowionych.

Wobec tego, o ile drzewo opałowe zajęte nie zostało dotąd pobrane po cenach urzędownie ustanowionych, zajęcie, jak również wydane w tym kierunku orzeczenie i zarządzenia Starostwa, stały się temsamem bezprzedmiotowemi.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{33428|VII\,4}{5679}$ ex 1922 Kraków dn. 28 maja 1922.

Zwalczanie cholery drobiu.

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego oraz Magistratowi stoł. król. m. Krakowa.

Według reskryptu Ministerstwa Roln. i Dóbr Państwowych z 13 kwietnia 1922 Nr. $\frac{458/Z}{W}$ szerzyć się ma coraz bardziej w kraju cholera drobiu, skutkiem tego Województwo odwołując się do § 45 ustawy z 6 sierpnia 1909 (Dz. U. P. L. 177) i reskryptu z dnia 28 listopada 1921 L. 10075/1287/VII/4 poleca Starostwu (Magistratowi) na tę okoliczność zwrócić szczególniejszą uwagę tamtejszej ludności i pouczyć ją o szkodach, jakie zaraza ta za sobą pociąga a zarazem przypomnieć o obowiązku donoszenia o zaszłych wypadkach choroby wśród drobiu. Tamtejszego referenta zaś należy wezwać, aby na wypadek pojawienia się omawianej zarazy, jak najgorliwiej zajął się sprawą jej zwalczenia i przy każdej sposobności pouczał ludność o potrzebie i skuteczności stosowania szczepień ochronnych surowicą wyrabianą obecnie w dostatecznej ilości przez państwowe Instytuty w Bydgoszczy i Puławach.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{26646/VII/2}{4640}$ ex 1922. Kraków, dn. 28 maja 1922.

Ceny soli t. zw. bydlęcej zdenaturowanej.

Do
Wszystkich Starostw w Województwie krakowskiem i Magistratowi król. stoł. m. Krakowa.

W ślad za tut. rozp. z dnia 7 kwietnia 1922 L. $\frac{11687/VII/2}{1857}$ zawiadamiam, że na mocy reskryptu Ministerstwa Skarbu Departament Akcyz. i Monopol. L. 1636 22 W. III obecna cena soli t. zw. bydlęcej zdenaturowanej kalkotarem wynosi 20.000 Mk. od tony loco salina Bochnia względnie Wieliczka.

Celem nabycia tej soli mogą zainteresowane Związki rolnicze i gospodarcze, a nawet sami rolnicy zwracać się bezpośrednio do Biura Sprzedaży Soli w Warszawie, Mazowiecka 7.

O tem należy zawiadomić bezzwłocznie interesowanych rolników i Kółka rolnicze w sposób na miejscu praktykowany.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{37118}{6163}$VII ex 1922 Kraków, dn. 10 czerwca 1922.

Ceny drzewa budulcowego na miesiąc czerwiec 1922.

Do
wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 2 stycznia 1922 Dz. U. R. P. Nr. 10 ustanawiam na miesiąc czerwiec br. ceny za 1 cm^3 drzewa budulcowego na pniu, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy we wysokości ustanowionej na miesiąc maj br. w rozporządzeniu mojem z dnia 15 maja 1922 L. $\frac{31237/VII}{5371}$ Dziennik Urzędowy Województwa Krakowskiego Nr. 5.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. $\frac{23423|VIII}{2415}$ ex 1922. Kraków, dn. 24 maja 1922.

Nielegalne werbowanie na emigrację zarobkową.

Okólnik
do wszystkich Panów Kierowników Starostw Województwa krakowskiego, Pana Dyrektora Policji w Krakowie, Pana Prezydenta m. Krakowa.

Ze względu na powtarzające się na terenie Województwa krakowskiego nielegalne werbowanie ro-

botników na emigrację zarobkową, zarządzam opublikowanie za pośrednictwem Zwierzchności (Urzędów) Gminnych, że sprawami emigracji zarobkowej poza granice Państwa zajmują się wyłącznie: Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej w Warszawie, oraz Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy (w Krakowie, Oświęcimiu, Białej, Tarnowie i Nowym Sączu), jako organy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej; poza wymienionymi Urzędami ani koncesjonowani (zarobkowi) pośrednicy pracy, tembardziej zaś pokątni pośrednicy nie są uprawnieni do pośredniczenia robotników poza granice Państwa, a trudniący się nielegalnie tym procederem karani będą w myśl art. 2 i art. 17 ustawy z 21 października 1921 Nr. 88. Dz. U. Rp. z r. 1921 o zarobkowem pośrednictwie pracy.

Zarazem polecam Panom Kierownikom Starostw, Panu Dyrektorowi Policji, Panu Prezydentowi m. Krakowa rozciągnąć ścisły nadzór nad działalnością koncesjonowanych pośredników (biur) pracy, celem przystosowania jej do powyżej wyłuszczonych zasad, opierających się na przepisach powołanej wyżej ustawy, tudzież zarządzić energiczne ściganie działających ewentualnie w tamt. okręgu administracyjnym pokątnych agentów.

Z winnymi przekroczenia swych uprawnień koncesjonowanymi pośrednikami a tem więcej z bezprawnie działającymi pokątnymi agentami należy postąpić w myśl art. 17. 18. i 19 powołanej ustawy, skierowując sprawę bezzwłocznie na drogę sądową, o czem w każdym poszczególnym wypadku należy donieść Urzędowi Wojewódzkiemu.

Po ukończeniu postępowania sądowego należy przedłożyć odpis ewentualnego wyroku względnie wynik dochodzeń sądowych wraz z opinją, czy w danym wypadku nie należałoby Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej przedłożyć wniosku na cofnięcie koncesji w myśl par. 15 cytowanej ustawy. — Odnosi się to w pierwszym rzędzie do przekroczeń przepisu ust. 2. art. 2 cyt. ustawy.

Z uwagi na interes państwowy, który wymaga skoncentrowania spraw emigracji zarobkowej wyłącznie w rękach organów rządowych, celem utrzymania jednolitej linji polityki emigracyjnej, zechce Pan Kierownik Starostwa (Pan Dyrektor Policji w Krakowie, Pan Prezydent m. Krakowa) osobiście dopilnować ścisłego i stałego przestrzegania przepisów niniejszego okólnika i pouczyć w tym kierunku tamt. urzędników i podwładne organy.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Papr./EH.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. *Odpis.*

Nr. 1657 X. Warszawa, dn. 20 maja 1922 r.

Do
Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej
Urzędów Wojewódzkich.

Okólnik 227

w sprawie warunków zatrudnienia w rolnictwie podczas miesięcy letnich młodocianych wychowanków zamkniętych zakładów opiekuńczych.

I. Zarząd zakładu może oddawać w miesiącach letnich, tj. od 1. V. do 1. IX. chłopców lub dziewczęta powyżej lat 14 dla zatrudnienia w gospodarstwach rolnych tylko w tych wypadkach, gdy nie będzie miał żadnych wątpliwości co do tego, iż dzieci nie będą ze strony pracodawcy przedmiotem wyzysku. Oddanie jednakże wychowanków do pracy może nastąpić tylko za wiedzą Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich, którym uprzednio powinny być przedstawione warunki, na których młodociani mają być zatrudnieni. Warunki te po zatwierdzeniu przez Wydziały Pracy i Opieki Społecznej winny być komunikowane właściwym Inspektorom Pracy.

II. Warunki, na których mają młodociani pracować, muszą być zawarte na piśmie między pracodawcą a zarządem zakładu. Warunki te obejmować powinny obowiązki pracodawcy i zatrudnionych. W szczególności zaznaczyć należy:
1) okres wypoczynku, odpowiadający wymaganiom ich fizycznej budowy, musi obejmować conajmniej dziesięć godzin kolejnych;
2) praca wykonana przez młodocianych nie może szkodzić ich zajęciom szkolnym;
3) pracodawca winien zapewnić młodocianym odpowiednie mieszkanie, wyżywienie, nadzór nad prowadzeniem się i ewentualnie ubranie.

III. W jednem gospodarstwie nie może być zatrudnionych mniej młodocianych, niż 5-cioro; przyczem zamieszkiwać powinni w ten sposób, aby się mogli między sobą codzień komunikować.

IV. Zarząd Zakładu obowiązany jest przez swych członków, personal wychowawczy lub osoby przezeń upoważnione przynajmniej raz na miesiąc wizytować miejsca zatrudnienia dzieci w celu naocznego sprawdzenia, czy warunki przewidziane przez niniejszy okólnik, są należycie wykonywane. Z odbytej wizytacji powinny być składane raporty na piśmie. Zaleca się Wydziałom Pracy i Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich przynajmniej dwa razy w sezonie przejrzenie tych raportów.

V. Na młodocianych powinien być nałożony obowiązek kolejnego nadsyłania korespondencji do Zarządu Zakładu przynajmniej raz na dwa ty-

godnie. Zaleca się Wydziałom Pracy i Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich przynajmniej dwa razy w sezonie przejrzenie tej korespondencji.

VI. W razie usprawiedliwionych skarg ze strony zatrudnionych, Zarząd Zakładu winien bezzwłocznie porozumieć się na miejscu zatrudnienia z młodocianymi i pracodawcą i dzieci te odebrać, o ile ze strony pracodawcy obowiązki w umowie przewidziane nie były wykonywane lub o ile postępowanie jego wyraźnie świadczyć będzie o złej jego woli.

VII. Opłatę, o ile ją dzieci będą pobierać, pracodawca winien przesyłać do Zarządu Zakładu 1-go każdego miesiąca; opłata ta stanowić powinna własność dziecka.

VIII. Wykonanie powyższego okólnika powierza się Wydziałom Pracy i Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich.

Za Ministra: (—) *G. Simon* w. r.
Podsekretarz Stanu.

L. $\frac{34405/VIII}{3976}$ ex 1922. Kraków, dn. 2 czerwca 1922.

Wszystkim PP. Starostom,
Prezydjum Magistratu w Krakowie

z poleceniem podania niniejszego okólnika do wiadomości Zakładów Opiekuńczych zamkniętych, istniejących w tamtejszym Okręgu administracyjnym.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IX Wydział Zdrowia Publicznego.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów. *Odpis*

L. Dz. 3464/II. Warszawa, dn. 12 grudnia 1921.

Instrukcja

w sprawie udzielania pomocy lekarskiej przez powiatowe i wojewódzkie (okręgowe) Urzędy Zdrowia.

W uzupełnieniu okólnika o reorganizacji nadzoru sanitarnego i pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych z dn. 15 lutego rb. Nr. 3559, umieszczonego w Nr. 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów, Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego podaje do wiadomości i ścisłego zastosowania się, co następuje:

1) Chorzy pracownicy Poczt i Telegrafów, pragnący udać się o poradę do lekarza oddziałowego (lekarza przy powiatowych lub wojewódzkich Urzędach Zdrowia), powinni otrzymać od swego zwierzchnika „kartę porady“, którą obowiązani są wręczyć lekarzowi. Ponieważ były wypadki, że z kartami porady, wydanemi pracownikom, zgłaszały się osoby, nie mające prawa do korzystania z pomocy lekarskiej na koszt państwowy, pożądanem jest, aby chorzy, udający się do lekarza, mieli przy sobie dowód osobisty (paszport, legitymacja) dla przedstawienia lekarzowi w razie zażądnia.

2) Wobec tego, że Naczelnicy Urzędów wielokrotnie kierowali chorych do niewłaściwych specjalistów, należy wszystkich bez wyjątku chorych kierować tylko do lekarza oddziałowego, który w razie potrzeby będzie wydawał „kartę porady“ do właściwego specjalisty.

3) Naczelnicy Urzędów sami nie powinni delegować lekarza do chorego dla udzielenia porady lekarskiej, o ile ten ostatni nie żąda pomocy lekarza oddziałowego — gdyż lekarz często jest postawiony w przykre położenie, narzucając się niejako ze swemi radami wbrew życzeniu chorego.

4) Wezwania do obłożnie chorych powinny być doręczane lekarzowi oddziałowemu przed godziną wyznaczoną przez okręgowe, wojewódzkie lub powiatowe urzędy zdrowia, gdyż o ile wezwanie będzie doręczone później, nie można zagwarantować, że lekarz odwiedzi chorego tego samego dnia.

Na wezwanie telefoniczne lekarze mają prawo odmówić wyjazdu z wyjątkiem wypadków nagłych.

5) Chorzy funkcjonarjusze, o ile stan ich zdrowia na to pozwala, powinni sami udać się do ambulatorjum, do lekarza oddziałowego, a nie wzywać do siebie, jak to dotychczas często się praktykowało.

Uwaga: Jeżeli będzie stwierdzone, że lekarz został wezwany do chorego niepotrzebnie, gdyż chory ten mógłby doskonale sam udać się do ambulatorjum, koszta takiej wizyty lekarskiej mogą być ściągnięte od pracownika, który wezwał lekarza.

6) Jeżeli funkcjonarjusz nie może przyjść na służbę, powinien natychmiast zawiadomić swoją władzę o przyczynie niebecności na służbie, ewentualnie przedstawić świadectwo lekarza oddziałowego lub prywatnego.

7) Zaświadczenia o chorobie, ewentualnie o potrzebie zwolnienia od zajęć na czas krótki wydaje funkcjonarjuszowi lekarz do rąk; zaświadczenie to funkcjonarjusz obowiązany jest niezwłocznie doręczyć swemu zwierzchnikowi.

8) W wyjątkowych wypadkach może Urząd prosić lekarza oddziałowego o skonstatowanie stanu zdrowia chorego funkcjonarjusza w jego mieszkaniu, nawet po przedstawieniu przez tego chorego świadectwa prywatnego.

9) Kandydatów na posady, dla zbadania stanu ich zdrowia oraz funkcjonarjuszy nieobłożnie chorych, pragnących otrzymać dłuższy urlop dla poratowania zdrowia, należy skierowywać z odpowiednią odezwą do okręgowego, względnie powiatowego lub wojewódzkiego Urzędu zdrowia.

Chorzy tacy będą badani przez specjalną Komisję lekarską, która podobne sprawy załatwia i dla innych Ministerstw.

10) Wojewódzkie (okręgowe) i powiatowe Urzędy Zdrowia nie będą zwracały kosztów lekarstw, zapisywanych przez lekarzy prywatnych.

11) Funkcjonarjusze, niezadowoleni z orzeczenia lekarza terapeuty w przypadkach krótkotrwałej niemożności stawienia się do służby z powodu rzekomej choroby, mogą odwołać się do właściwego, powiatowego, względnie wojewódzkiego (okręgowego) Urzędu Zdrowia z prośbą o ponowne zbadanie stanu ich zdrowia.

12) Świadectwa lekarskie, wystawione przez powiatowe i wojewódzkie (okręgowe) Urzędy zdrowia na pisemne żądanie władz państwowych będą tym władzom przesyłane wprost w charakterze poufnym.

Za zgodność: (podpis).

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Nr. H $\frac{36634/22}{3335}$ ex 1922. Warszawa dn. 4 maja 1922.

Do

Wszystkich Panów Wojewodów (wojewódz. Urzędów Zdrowia) oraz Pana Komisarza Rządu (Urząd Zdrowia Publicznego) na m. Warszawę

do wiadomości oraz zawiadomienia powiatowych urzędów zdrowia i lekarzy umówionych do udzielania pomocy lekarskiej funkcjonarjuszom państwowym.

Za Ministra: *Adamski* w. r.
Dyrektor Departamentu Hygieny.

L. $\frac{29687/IX/3}{3878}$ Kraków, dn. 15 maja 1922.

Do

wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego.

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 4 maja 1922 L. H. $\frac{36634}{3335}$ podaję do wiadomości z poleceniem ścisłego przestrzegania postanowień zawartych w powyższem rozporządzeniu i zawiadomienia o treści rozporządzenia lekarzy ustanowionych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. *Odpis*

Nr. F. $\frac{13721|22}{968}$ Warszawa, dn. 29 kwietnia 1922.

Dyplomy na tytuły i stopnie farmaceutyczne, wydane w państwach zaborczych.

Do

Wszystkich Panów Wojewodów
(Wojewódzkich Urzędów Zdrowia)
i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Okólnik.

Wobec często otrzymywanych zapytań, co do praw przysługujących farmaceutom, którzy wykazują się świadectwami na stopnie i tytuły zawodowe, uzyskanemi w państwach zaborczych, wyjaśnia się, że analogiczna sprawa, a mianowicie ważność dyplomów lekarskich, uzyskanych w państwach zaborczych, została objęta przepisami Ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem (Dz. Ust. z 1921 r. Nr. 105 poz. 762). Zgodnie więc z zasadą przyjętą w art. 2 zacytowanej Ustawy, osoby, które uzyskały obywatelstwo polskie i które wykazują się dyplomami względnie świadectwami na tytuły oraz stopnie zawodowe farmaceutyczne, wydawanemi lub uznanemi przez uniwersytety dawnych państw: rosyjskiego przed 27 listopada 1917 r., austrjackiego przed 1 listopada 1918 r. i niemieckiego przed 27 grudnia 1918 r. mogą korzystać z praw zawodowych, określonych przepisami odnośnych ustaw, na terenie na którym przepisy te obowiązują, — osoby zaś, które posiadają dyplomy względnie świadectwa wydane po tych terminach, winny je nostryfikować w jednym z uniwersytetów polskich, które nadają stopnie tego samego typu.

Za Ministra: *Bujalski* w. r.
Podsekretarz Stanu

L. $\frac{30118|IX}{3942}$ ex 1922 Kraków, dn. 15 maja 1922.

Wszystkim Starostwom i Magistratowi miasta Krakowa

do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

XI. Oddział aprowizacyjny.

Odpis.

L. $\frac{33033|XI}{714}$ ex 1922. Kraków, dn. 24 maja 1922.

Zakaz wywozu artykułów żywnościowych za granicę.

Obwieszczenie.

Odnośnie do obwieszczeń z dnia 10 i 13 kwietnia L. $\frac{23847/XI}{519}$ i 28 kwietnia L. $\frac{27710/XI}{605}$ ex 1922, w sprawie wywozu artykułów żywności poza granice Państwa, wykonując reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja b. r. Nr. S. A. 9529 Województwo Krakowskie ogłasza, że na posiedzeniu dnia 6 maja r. b. Rada Ministrów ponowiła uchwałę z dnia 30 marca b. r., zabraniającą wywozu poza granice Państwa: żyta, pszenicy, owsa, jęczmienia, mąki, ziemniaków, kaszy, bydła, jaj i nierogacizny.

W wyjątkowych wypadkach zezwolenia na wywóz powyższych artykułów mogą być udzielone tylko za zgodą Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny. Certyfikaty wywozowe na te artykuły muszą być zaopatrzone podpisem i pieczęcią Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny.

Wydane dnia 4 maja b. r. zezwolenia na wywóz powyższych artykułów wymagają do swej ważności dodatkowego podpisu i pieczęci Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny.

Funkcjonarjusze państwowi, którzy w jakikolwiek sposób bezpośrednio lub pośrednio działać będą na szkodę powyższego zarządzenia, mają być natychmiast zawieszeni w urzędowaniu przez swego przełożonego.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{33033\ XI}{714}$ ex 1922. Kraków, dn. 24 maja 1922.

Wszystkim PP. Starostom
Województwa Krakowskiego i Panu Prezydentowi m. Krakowa

udzielam do wiadomości w ślad za powołanemi wyżej pismami z poleceniem bezzwłocznego podania do publicznej wiadomości.

PP. Starostom powiatów granicznych

przypominam tutejsze zarządzenia w sprawie zwalczania przemytnictwa i wzywam ponownie do ich ścisłego przestrzegania.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{31874|XI.}{684}$ ex 1922. Kraków, dn. 24 maja 1922.

Zwalczanie nielegalnego pośrednictwa w handlu.

Okólnik.

Do wszystkich PP. Starostów Krakowskiego Okręgu Wojewódzkiego i Pana Prezydenta m. Krakowa.

Jednym z powodów nienormalnego obrotu artykułami pierwszej potrzeby jest nadmierne, a zwłaszcza nielegalne pośrednictwo w handlu, jakie rozwinęło się w czasie wojny i trwa dotychczas. Ten sposób handlu rozwielmożnia się coraz silniej l przyczynia się w dużej mierze do podwyżki cen artykułów pierwszej potrzeby.

Wskutek reskryptów Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny z dnia 10 maja b. r. L. 81/22 i z dnia 12 maja b. r. L. 91/22 przypominając Panom Starostom kilkakrotnie już poprzednio wydane przezemnie polecenia, polecam ponownie, aby Panowie bezwzględnie i energicznie tępili nielegalne pośrednictwo i handel na podstawie istniejących przepisów.

Przez nielegalne pośrednictwo należy rozumieć prowadzone przez osoby w zupełności nieposiadające uprawnień handlowych lub przemysłowych (karty przemysłowej, patentu handlowego) albo posiadające uprawnienia, opiewające na innego rodzaju handel lub przemysł, aniżeli wykonują na targu (np. mają uprawnienia handlowe na owce, a skupują na targu nabiał).

Zaznacza się, iż t. zw. patenta handlowe normują tylko sprawę podatkową, nie nadając same przez się uprawnień przemysłowych, przewidzianych obowiązującą ustawą przemysłową, oraz, że uprawnienia przemysłowe (względnie patenta handlowe) uzyskane w innych dzielnicach państwa, nie uprawniają do prowadzenia handlu w Małopolsce.

Zarazem polecam ścisłe stosowanie artykułu 18. ustawy z dnia 2 lipca 1920 o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 449) i przeciwdziałanie z całą siłą wykupywaniu po drodze od zdążających na targ lub przed urzędownie oznaczoną godziną przedmioty powszechnego użytku w celu dalszego zarobkowego ich pozbycia.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{36170/XI}{790}$ ex 1922. Kraków, dn. 10 czerwca 1922.

W sprawie rewizji składu komisji badania cen.

Do
wszystkich Panów Starostów Okręgu Wojewódzkiego i Pana Naczelnika Okręgowego Urzędu Walki z lichwą w Krakowie.

Wskutek reskryptu Pana Naczelnika głównego Urzędu walki z lichwą z 31 maja 1922 Nr. 2748/Prez., spowodowanego interwencją Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny, zwracam uwagę Panów Starostów oraz Pana Naczelnika Okręgowego Urzędu walki z lichwą w Krakowie, jako przewodniczących powiatowych Komisji badania cen, że niektórzy członkowie tych Komisji, jako przedsiębiorcy zainteresowani w danej gałęzi przemysłowej, mając przeważający wpływ na ustalenie cen, ceny te bez uzasadnienia podnoszą.

Przychodzi im to tem łatwiej, iż jak to na ogół stwierdzić można, niektórzy reprezentanci konsumentów nie zdradzają zbyt wielkiego zainteresowania w pracach Komisji i nie bronią z należytą energją interesów tych sfer społeczeństwa, które obowiązani są zastępować.

Wybierają ich miasta, związki i kooperatywy i wybierają bardzo często zupełnie fałszywie. Delegaci miast, mający być obrońcami konsumcji, są zbyt często wybierani ze sfer produkcji lub handlu, zresztą nie wszystkie kooperatywy zasługują na tę nazwę, będąc w istocie maskowemi przedsiębiorstwami czysto handlowemi. Tą drogą dzieje się, że przewaga zagwarantowana konsumcji w rozp. Rady Ministrów z dnia 14 października 1922 r. Dz. u. p. Nr. 88 w przeważnej ilości wypadków nie istnieje. Do tego przyczynia się także obserwowana często opieszałość a nieraz i nieznajomość rzeczy lub zależność przedstawicieli tej grupy ludności.

Usunięcie tych niedogodności leży wyłącznie w rękach przewodniczących, którzy powinni czuwać

nad tem, aby intencje rozporządzenia i ustawy nie zostały wypaczone.

Powinni więc w szczególności nie przyjmować takich przedstawicieli miast, Związków i kooperatyw, których interes widocznie nie idzie po linji interesów spożywców, opieszałość zaś zwalczać posiadanymi środkami.

Polecam tedy Panom przewodniczącym Komisji poświęcić uwagę szczegółowemu zbadaniu i ewentualnej rewizji składu Komisji i ewentualnie spowować odpowiednie zmiany jej członków.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Mianowania i przeniesienia.

Minister spraw wewnętrznych zamianował urzędnikami w VI stopniu służbowym w etacie Województwa krakowskiego Naczelnika Wydziału b. Min. Aprow. Dr. Adama Lewickiego oraz starostów: Władysława Marka w Krakowie, Jana Mądziela w Krakowie, Marjana Jagusińskiego w Krakowie, Stanisława Podwińskiego w Krakowie i Włodzimierza Hendricha, kierownika starostwa w Dąbrowie.

Urzędnikami w VII stopniu służbowym sekretarzy b. Namiestnictwa: Dr. Bolesława Skwarczyńskiego w Tarnowie, Stanisława Barbackiego w Nowym Sączu, Dr. Lesława Korczyńskiego w Zakopanem, Władysława Zarembę w Gorlicach, Janusza Bandrowskiego w Krakowie, Władysława Magońskiego w Grybowie, Juljusza Marossany'ego w Nowym Sączu, Włodzimierza Pollo w Ropczycach, Tadeusza Dobiję Dziubczyńskiego w Tarnowie, Władysława Trześniowskiego, kierownika starostwa w Nowym Targu, Feliksa Zachutę w Bochni, Feliksa Stańkowskiego w Krakowie, Marjana Balickiego w Jaśle, Piotra Widucha w Żywcu, Stanisława Skaleckiego w Brzesku, starszych komisarzy policji Karola Puskarczyka i Dra Reinolda Błahota, oraz urzędnika kontraktowego Dra Marjana Łatkiewicza.

Minister spraw wewnętrznych zamianował radcę rachunkowego Województwa krakowskiego Marjana Fettera urzędnikiem w VII stopniu służbowym.

Wojewoda krakowski zamianował urzędnikami referendarskimi w VIII stopniu służbowym kom. powiat.: Stanisława Wygrzywalskiego w Gorlicach, Adama Schmuca we Wieliczce, Dra Romana Müllera w Białej, Adama Machnickiego w Mielcu, Tadeusza Reindla w Chrzanowie, Jana Wasiewicza w Mielcu, Tadeusza Celewicza w Nowym Sączu, Bernarda Pokornego w Krakowie, Jana Grabca w Limanowej, Dra Agenora Hubickiego w Krakowie, Józefa Sokołowskiego w Chrzanowie, Ludwika Malkowskiego w Bochni, Stanisława Grabowskiego w Wadowicach, Dra Adama Karczmarskiego w Krakowie i Tadeusza Gawła w Krakowie, oraz komisarzy policji Władysława Nyrkowskiego i Ludwika Marca.

Urzędnikami referendarskimi w IX stopniu służbowym koncypistów b. Namiestnictwa: Eugeniusza Hnatyka w Dąbrowie, Kazimierza Malika w Krakowie, Bogumiła Gułkowskiego w Podgórzu, Michała Norbertowicza w Myślenicach, Dra Tadeusza Oborskiego w Bochni, Józefa Mrozowskiego w Jaśle, Andrzeja Sulisza w Jaśle, Stefana Śliwińskiego w Krakowie, Aleksandra Jasiewicza w Brzesku, Dra Franciszka Jurasa w Krakowie, Stanisława Heynara w Nowym Sączu, Dra Jana Gołąba w Krakowie, Dra Leona Polanowskiego w Grybowie, Franciszka Datonia w Krakowie, Stanisława Olszewskiego w Jabłonce, Stanisława Dobrowolskiego w Krakowie, Tadeusza Bursztyna w Ropczycach, Dra Jana Białego w Krakowie, Dra Stanisława Rzepę w Krakowie, Józefa Hylę w Krakowie i Antoniego Bassarę w Ropczycach, koncypistów policji Andrzeja Wolanieckiego i Franciszka Królikowskiego, Tadeusza Karpińskiego oraz praktykanta konceptowego policji Jana Kłaputa.

Wojewoda krakowski zamianował rewidenta rach. Józefa Tyrpaka urzędnikiem w VIII stopniu służbowym, oficjała rachunkowego Stefana Bajdę urzędnikiem w IX stopniu służbowym, a praktykanta rachunkowego Jana Maruńczaka urzędnikiem w X stopniu służbowym.

Wojewoda krakowski zamianował adjunktów Urzędów pomocniczych Województwa krakowskiego: Michała Wróblewskiego i Józefa Barzyńskiego urzędnikami kancelaryjnymi w VIII stopniu służbowym.

Wojewoda krakowski mianował: inspektorów rejonowych Feliksa Hermana i Salomona Kleinberga urzędnikami IX st. służb.; inspektorów rejonowych Józefa Gręplowskiego i Józefa Nykołyszyna vel Deresza urzędnikami X st. służb.; Piotra Wiszniowskiego, Salomona Zallela Perla, Romana Cieślę, Jakóba Kandla, Antoniego Bujarowicza, Filomenę Pawłoszównę, Marję Rumijowską, Zofję Bernasiównę, Marję Gawron, Kazimierza Gancarczyka, Michalinę Walawendrową, Antoniego Wałęgę, Stefana Zymroza, Stanisława Wojnarowicza, Emilję Pajtaszównę, inspektora rejonowego Michała Kalmana oraz ajentów policyjnych Andrzeja Knickiego, Mikołaja Wierzbickiego i Stanisława Masacza urzędnikami XI st. służb.

Wojewoda krakowski przydzielił starostę Stanisława Szeligowskiego do służby w Starostwie Spisko-Orawskiem.

Wojewoda krakowski przeniósł lekarzy powiatowych: Dra Piotra Lecha z Nowego Targu do Wadowic i przydzielił do służby w tamt. Starostwie, Dra Franciszka Grochowiaka z Nowego Targu do Pilzna i przydzielił do służby w tamt. Starostwie i Dra Macieja Waręde z Krakowa do Nowego Targu i przydzielił do służby w tamt. Starostwie.

OGŁOSZENIA.

Ochrona tytułu inżyniera.

Wobec opracowania i wniesienia do Sejmu projektu ustawy o ochronie tytułu zawodowego „inżynier“, regulującej używanie i ochronę tego tytułu jednolicie we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej, Ministerstwo Robót Publicznych wstrzymało rozstrzyganie odnośnych próśb, wniesionych do Ministerstwa na zasadzie austrjackiego rozporządzenia z 14 marca 1917 r. Dz. U. Nr. 130, mającego moc obowiązującą tylko na obszarze b. zaboru austrjackiego i na mocy powołanego rozporządzenia takiego tytułu już nie udziela.

Zaprzysiężenie inżyniera.

Inż. Wiktor Skołyszewski, rządowo upoważniony geometra cywilny, z siedzibą w Krakowie, złożył dnia 17 maja 1922 r. przepisaną przysięgę.

Komisja egzaminacyjna dla kinooperatorów.

Pan Wojewoda krakowski zamianował Komisję egzaminacyjną dla kinooperatorów przy Województwie krakowskiem, powołując na członków tej komisji Naczelnika Oddziału bezpieczeństwa publicznego i prasy województwa krakowskiego Dra Józefa Broszkiewicza, a jako jego zastępcę referenta dla spraw widowiskowych i cenzury przy temże Województwie Karola Closmanna, tudzież inżyniera - profesora Wyższej szkoły przemysłowej, Leonarda Zglińskiego i inżyniera budowy maszyn Okręgowej Dyrekcji Robót publicznych, Jana Kopystyńskiego.

Inżynierowi Kopystyńskiemu powierzył nadto Pan Wojewoda badanie przyrządów projekcyjnych oraz wydawanie co do nich fachowych opinij i certyfikatów.

Egzamina kinooperatorów odbywać się będą stale w Krakowie w kinoteatrze „Wanda“ przy ul. św. Gertrudy pod L. 5.

Ustawa łowiecka do nabycia.

Wskutek pisma Małopolskiego Towarzystwa łowieckiego we Lwowie (ul. Mickiewicza L. 6, Gmach Kasyna Narodowego) z 25 kwietnia 1922 L. 568 — zawiadamia się Starostwa (Magistrat), że pomienione Towarzystwo ma na składzie „Ustawę łowiecką z dnia 13 lipca 1909 wraz z rozporządzeniem wykonawczem we formie broszury w cenie 140 Mkp. za egzemplarz, wliczając już w tę cenę koszta opakowania i przesyłki poleconej. W razie zamówienia 3 egzemplarzy naraz będzie Towarzystwo bonifikowało 10% z ceny. Zamawiający winien będzie cenę uiścić przez wpłatę do P. K. O. za pomocą blankietu czekowego, który do każdej przesyłki zostanie dołączony.

Wobec wyczerpania się już prawie w handlu księgarskim tej ustawy, zechcą Starostwa (Magistrat) zwrócić uwagę stron interesowanych na możność nabycia ustawy łowieckiej w Małopolskiem Towarzystwie łowieckiem we Lwowie.

Skorowidz dekretów, ustaw i rozporządzeń R. Hausnera.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana IV część Skorowidza Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników, opracowana przez radcę ministerjalnego, Romana Hausnera. Część IV obejmuje w systematycznym układzie przegląd wszystkich norm prawnych i przepisów, które ukazały się w czasie od 1 lipca do 31 grudnia 1921. Ponieważ część I i II Skorowidza są rozsprzedane, zaś część III na wyczerpaniu, przeto niebawem ukaże się nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ponowne opracowanie całego materjału, zawartego w tych trzech częściach Skorowidza. Część IV Skorowidza w cenie 350 Mkp. jest do nabycia w Ekonomacie Województwa krakowskiego.

Stowarzyszenia państw. urzędników.

Dnia 21 maja 1922 ukonstytuował się Związek urzędników z akademickiem wykształceniem, podległych Urzędowi Woj. w Krakowie. Wybrano prezesem Michała Rawskiego starostę podgórskiego, wicep. Dr. Henryka Stubenvolla nacz. wydz. Pracy i Opieki społ., sekretarzem Bernarda Pokornego urzędnika refer. woj. Celem związku jest popieranie materjalnych i kulturalnych interesów członków. Opłata wpisowa wynosi 100 mk., wkładka miesięczna 50 mk. Zgłoszenia członków przyjmuje sekretarz Związku.

W krak. okręgu wojewódzkim zawiązało się „Stowarzyszenie państwowych urzędników ze średniem wykształceniem, posiadających egzamin dojrzałości“ — a to dla urzędników Urzędu wojewódzkiego, Okregowej Dyrekcji robót publicznych, Kuratorjum szkolnego, Dyrekcji okręgu regulacji rzek żaglownych, Dyrekcji budowy sztucznych dróg wodnych, Starostwa górniczego. Prezesem wybrano Kazimierza Kierskiego, sekretarzem Jana Widełkę. Cel Stowarzyszenia: popieranie wszystkich postulatów materjalnych, kulturalnych i obrona interesów zawodowych swoich członków. Wpisowe 100 mk., wkładki miesięczne 50 mk.

O ile z innych kategorji służbowych zgłosiłaby się odpowiednia ilość członków — statut zostanie odpowiednio uzupełniony. Wszelkie pisma skierowywać do sekretarza Stow. Jana Widełki, Województwo ul. Basztowa l. 22.

Skazanie położnej.

Ministerstwo Zrowia Publicznego podaje do wiadomości, że zamieszkała we wsi Kadzidło, gminy Dylewo, pow. Ostrołęckiego, położna Marjanna Białowąs — wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dn. 23 lutego 1922 r. na mocy art. 66 K. K. skazana zosłała na 4 lata więzienia — zastępującego dom poprawy.

Zgubione dokumenty wojskowe.

Władysł. Jabłoński ur. w r. 1898, syn Józefa i Katarzyny z Męciny, zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne, które się unieważnia.

Starostwo w Limanowej.

Józef Stanisz ur. w r. 1895, syn Józefa i Anny z Męciny, zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizaczyjne, które się unieważnia.

Starostwo w Limanowej.

Mieszkania dla urzędników w Żegiestowie.

Właściciel pensjonatu „Poprad" p. Ryszard Schwarz w Żegiestowie zawiadomił tut. Województwo, że w miesiącu wrześniu b. r. udzielać będzie urzędnikom państwowym następujących ulg: za pokój na jedną osobę dziennie 300 M., za pokój na 2 osoby dziennie 500 M., za pokój na 3 osoby dziennie 800 M. Za całe zaś utrzymanie liczyć będzie cenę własnych kosztów z dodatkiem 25% na koszta administracji. Zgłoszenia poszczelnych reflektantów przyjmować będzie p. Schwarz do 15 lipca b. r.

Wykaz

druków płatnych, znajdujących się na składzie w Ekonomacie Województwa Krakowskiego

Liczba składu	Nazwa druków	Libra	Egzemp.	Należytości Mk.	Należytości f.
15	Lincenja kinematograficzna		1	15	
16	Ustawa o położeniu tamy opilstwu		1	2	
37	Wywody lekarskie o zarazach bydlęcych	1		60	
38	Raport o zarazie bydlęcej	1		60	
41	Upoważnienie do nabywania trucizny	1		100	
42	Karta upoważniająca do jednorazowego nabycia trucizny	1		100	
43	Sprawozdanie lekarskie o przebiegu epidemji	1		60	
50	Straż polowa		1	20	
79	Książka służbowa		1	50	
80	Certyfikat o rybołostwie		1	4	
81	Karta rybacka ważna na czas nieograniczony		1	4	
82	Karta rybacka ważna na jeden rok		1	12	
83	Wykaz wystawionych kart rybackich dla posiadaczy i dzierżawców wód	1		100	
84	Wykaz wystawionych książeczek rybackich	1		100	
85	Książeczka rybacka		1	20	
94	Statuta kasy oszczędności		1	20	
99	Wykaz stwierdzonego wybuchu choroby stadnej i jej wygaśnięcia		1	2	
133	Instrukcja oglądaczy zwłok		1	10	
142	Lincenja do stanowienia używania ogiera	1		60	
143	Karta stanowienia licencjowanego ogiera	1		60	
144	Rejestr stanowienia używania licencjowanego ogiera	1		70	
208	Legitymacja dla straży do ochrony kultury krajowej		1	14	
247	Wykaz szczepienia ospy Nr. I	1		60	
249	„ „ „ Nr. III	1		60	
250	„ „ „ Nr. IV	1		60	
251	Świadectwo na szczepioną ospę	1		60	
252	Wykaz szczepienia ospy Nr. V	1		60	
319	Książka do zbierania składek		1	100	
320	Gruźlica		1	15	
321	Doniesienie o zarazie zwierząt		1	16	
322	Stan zarazy zwierząt		1	16	
323	Ustawa o służbie zdrowia w gminach		1	10	
341	Pozwolenie na jazdę samochodami		1	2	
360	Regulamin normalny dla przemysłu pośredniczenia pracy		1	3	
363	Regulamin egzaminów czeladnich wzór I		1	4	
364	Regulamin egzaminów czeladnich wzór II		1	4	
370	Wykaz czynności weterynaryjnych		1	6	
374	Protokół spisany w sprawie dodatkowej imatrykulacji aktu urodzin		1	8	
375	Dtto aktu śmierci		1	4	
376	Przyznanie się do ojcostwa		1	4	
420	Statut wzorowy stowarzyszeń				

Liczba składu	Nazwa druków	Libra	Egzemp.	Należytości Mk.	f.
	wzajemnego ubezpieczenia bydła		1	40	
421	Dtto koni		1	40	
428	Protokół w sprawie dochodzenia przynależności		1	14	
439	Certyfikaty wywozu na mięso		1	150	

Nadmienia się, iż przy zamawianiu powyższych druków należy każdorazowo podać Ekonomatowi tut. Województwa dokładną liczbę składu i nazwę druków oraz przesłać przekazem pocztowym odnośną kwotę za zamówione druki, poczem nastąpi wysyłka tychże.

Sprostowanie.

Okólnik Województwa krak. w sprawie zwalczania drożyzny L. $\frac{24650}{559}$ XI zamieszczony w Nr 5 „Dziennika uzzędowego“ na str. 12 ogłoszono mylnie pod L. $\frac{24650}{596}$ XI co się niniejszem prostuje.